

פרוטוקול מס' 102
מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום ג'
יד' באב תשי"ב - 5.8.52
בשעה 8.30.

הנוכחים

חברי הועדה:

- היו"ר י. גורי .
- ח. אריאב
- י. פורדר
- א. ציזלינג
- ז. שפר
- ק. לוז
- ש. דיין
- י. בדר
- ר. שרי
- י. רוקח
- ז. סוזאייב
- מ. קלמר
- א.מ. גניחובסקי
- מ. סנה
- י. אפרתי

מוזמנים:

- ד"ר מנדלסון - מנהל המכס והבלו
- ד"ר גולדמן - מכס ובלו
- מר גפני - מכס ובלו
- מר זגני - החשב הכללי
- ש. ספיבק - מטעם משרד האוצר
- ש. בזק - מזכיר ועדת הכספים

סדר-היום:

- א. שאילהות.
- ב. מקדמה ע"ת תקציב הפיתוח 1952/53
- ג. חוק מס מסוייג ומס מותרות.

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה.
נתחיל בשאלות. רשות הדיבור למר
רוקח.

א. שאילתות:

י. דוקט:

אני מציע, לשם יעילות עבודתנו, שנפסיק בכל פעם את הישיבה בשעה 11 לחצי שעה, כדי שנוכל לנוח ולהמשיך אח"כ בעבודה בכוונת מחודשים.

היו"ר י. גורי:

אני מציע לך לדחות את המשאלה הזו עד לאחר הפגרת קיימת עלינו מעמסה כה כבדה של עבודה, שאיננו יכולים אפילו לחשוב על כך.

א. ציזלינג:

ניתנה לנו הבטחה ע"י מי שהיה המנהל הכללי של משרד האוצר, להביא לנו דו"ח מפורט על מאזן החשלושים ומטבע חוץ. הייתי רוצה לדעת מה גורל ההבטחה הזו, ומתי נוכל לקבל את הדו"ח הנ"ל.

היו"ר י. גורי:

שאלה זו תופנה לשר האוצר, והוא ודאי מחר יתן את השובח.

י. בדר:

אני מציע שועדת המשנה למשכרות הברוק מחדש את בעיית משכרות השופטים.

היו"ר י. גורי:

אתמול הופיעה לפנינו משלחת השופטים ועוררה נקודות הטענות בירור. התייעצתי עם יו"ר ועדת המשנה בענין זה, ודומני שיהיה מוטב להביא את הדברים ישר לוועדה הכספיים. אם אעפ"י כן נגיע לכלל מסקנה שיש צורך לכנס אח ועדה המשנה נעשה זאת, אולם לא נוכל לדון בבעיה זו בכלל עד השבוע הבא, היות וסדר היום שלנו כה מלא, שאי אפשר להוסיף פעיפים נוספים.

ז. סוזאיב:

בזמנו שאלתי את שר האוצר המנוח בענין הסידורים שנעשו בקשר עם השילומים מגרמניה. הייתי מבקש שהינתן לנו סקירה עניינית, אני מתכוון מאספקט כלכלי, מה מתרחש סביב השאלה הזו, ואני מבקש שהדבר לא יידחה אף עד לאחר הפגרה.

ז. שפר:

אני מצטרף למשאלה זו.

י. בדר:

אני מבקש לרשום בפרוטוקול כי אני מתנגד בכל חוקף למשאלה זו, אינני רוצה לשמוע דבר על השילומים, ומה מתרחש מסביב לשאלה זו.

היו"ר י. גורי:

גם לאחר התנגדותך, אני מצטער שלא אוכל למחוק את השאלה שנשאלה ע"י מר סוזאיב.

י. פורדר:

אני רוצה לבקש מהיו"ר שיחכנן את סידור עבודתנו עד לפגרה, היות ויש לנו סעיפים רבים לדון בהם, והזמן קצר. מוכרח להיות סידור מסוים, כדי שנוכל לסיים את העבודה.

היו"ר י. גורי:

על סדר-יומה של הועדה עומדים הסעיפים הבאים: (1) מס מסוייג ומס מותרות; (2) תקציב הפיחות; (3) חוק הנפט; (4) אישור תקציב הבטחון; (5) דו"ח מבקר המדינה.

שמעתי מנשיאות הכנסת, כי אם יהיה צורך בכך, יקוימו ישיבות הכנסת גם ביום חמישי, כך שיהיה לנו עוד יום אחד בשבוע, וזה יעזור לנו לסיים את עבודתנו. מס ההכנסה ינוח על שולחן הכנסת ביום חמישי והיא חדרו בו ושרות הרא

י. רוקח:

אנו מבקשים לקבל לוועדה מבקר הסדינה את חבר הכנסת קליבנוב, במקום את מר סרלין.

היו"ר י. גורי:

אני מסכים לכך בחפץ לב, כי זה כבר שלושה שבועות שאני מקיים את הישיבות האלה בעצמי עם מבקר הסדינה ועוזריו. אמנם אנו מחקדמים בעבודה, וכשנגמור אביא את הדברים לוועדה, אני גם מעבר הצעה מסוימת, אבל ודאי שהשתתפותו של חבר נוסף תביא תועלת רבה.

י. רוקח:

בשבוע שעבר הבטיח לי מר זגני, שהשבוע יביא לי תשובה על שאלה דחופה מאד - גמר שבועי הוחיקים, ושאלה החשלושים סביבם.

מר זגני:

בשבוע שעבר ספלהי בשאלה זו, והובטח לי כי היום או מחר ימציאו לי את הסיכום. כשאקבל אחר, אבוא הנה ואמסור את הפרטים על כך.

היה תקציב של 6 מיליון ל"י. כולו חולק, אולם אח"כ נשמעו כמה טענות על מקרים שלדעת האוצר לא הוחל בהם, ועל כן רוצים לבטל אותם. עכשיו צריך לסכם מהו מספר היחידות אשר בארגונים שונים לא נעש, ועל זה נצטרך לדאוג לתקציב נוסף.

י. בדר:

בחוק התקציב מותר להוציא באופן נוסף סכומים שלא הוצאו מתקציבי הפיתוח הקודמים באישור ועדה הכספים בלבד; סעיפים אלה לא הוצאו למרות שהוקצבו, כי לא קבלנו אותם.

מר זגני:

הענין אינו שהיה תקציב ולא הוצאנו אותו ונשאר עודף, אלא התקציב הוצא כולו. מלכתחילה היה תקציב של 6,750,000 ל"י; אח"כ ועדה הכספים קיצצה במיליון והעבירה לסעיפים אחרים. בשנה הבאה לא הכניסו את הדבר הזה. כשנקבל את הסיכום, כמה יחידות דיוור זה עוד מחייב את האוצר, נבוא הנה ונבקש תקצבה.

היו"ר י. גורי:

מחר נקדיש שעהיים לשאלות וחשובות, בהשתתפותו של שר האוצר, ואז אני מציע לשמור את כל השאלות האלו.

ה. רוקח:

אני מציע ועדה, שתהיה מורכבת מחברי הועדה: קלמר, בדר, רוקח ופמר זגני, כדי לבדוק את המקטים ולהביא מסקנות לוועדה.

היו"ר י. גורי:

אינני מתנגד לזה, אולם נחלים על כך מחר, לאחר שנשמע את חשובות שר האוצר, ונראה אם יש צורך בוועדה או אין בה צורך.

ק. לוז:

חברי ועדה הכספים היו מקבלים באופן קבוע את הירחון הסטטיסטי, חוברות סחר-חוץ ועוד, ועכשיו הופסק דבר זה. אמרו לי כי אפשר לקבל את החוברות האלה לאחר הזמנה ולאחר שהזמנתי הודיע לי ספרן הכנסת כי זה יקח לפחות חודש, עד שאקבלן. אני חשב שחברי ועדה הכספים צריכים לקבל את החומר הזה, מבלי כל הזמנה, לא אלא באופן קבוע, כי זהו חומר הדרוש להם לעבודתם.

היו"ר י. גורי:

מר לוז צודק, ואנו רוצים זאת לפנינו. נסדר את הדבר.

ה. אריאב:

ניחנה לנו הבטחה להביא דו"ח כמה מס-הכנסה שילמו הקבוצות, ואני מבקש את התשובה.

היו"ר י. גורי:

אברר את הדבר. אנו עוברים לסעיף השני בסדר-היום

אני קורא את הסכומים הכלליים של המעופים:

היו"ר י. גורי:

35,685,000	מתוך ל"י	5,5	מיליון	חקלאות -
25,250,000	מתוך ל"י	2,050,000		מעשיה -
12,000,000	מתוך ל"י	1,000,000		החברה -
1,250,000	מתוך ל"י	250,000		מיירות -
19,930,000	מתוך ל"י	8,800,000		שיכון -
5,200,000	מתוך ל"י	1,500,000		חלואה לרשויות מקומיות וחברות צבוריות -
5,550,000	מתוך ל"י	1,300,000		בנינים למוסדות רפואיים -
7,500,000	מתוך ל"י	2,100,000		עבודות צבוריות -

סה"כ - 18,000,000 ל"י מתוך 115,000,000 ל"י

היו"ר י. גורי:
נראה לי שועדה תכספים צריכה לדון על ענין זה משני אספקטים: (1) שהמקדמה הזו בכללה מהווה כ-16% מהחקציב; (2) שבשבוע הבא אנו נכנסים לדון בפרטי חקציב הפיתוח מתוך הנחה שבוע לאחר זה נבוא לכנסה ונאשר את החקציב כולו.

הייתי מבקש את חברי הועדה לדון על פרטי המקדמה מתוך שני האספקטים האלה.

י. פורר:
אני מציע לרכז את כל הוכוה, כי ההבדל הוא רק בשבוע אחד, ולא כדאי לדון פעמיים, אולם ברצוני שר זגני יגיד לי קודם לכן, אם ישנם סעיפים אשר אינו יכול להכות לאישורם עד השבוע הבא.

מר זגני:
כל הדברים האלה נמצאים בתוך העבודה, ואיני יכול להכות.

היו"ר י. גורי:
אני מציע שלא יהיה וכוה נרחב, אלא רק אם חברי הועדה יערערו על סעיף מסוים, נדון עליו, וכך נוכל להתקדם במהירות בעבודתנו.

י. בדר:
הכנסת קבלה חוק, וחובה על הועדה לבצעו. המקדמה היא דבר לחוד והחקציב הוא דבר לחוד, ויהיה צורך לדון ולהחליט לפי זה. אני מציע שנדון ונחליט תחילה ביחס למקדמה, כדי שהלחץ של האוצר עלינו בנוגע לדברים הדחופים ייפסק. בדרך כלל אינני בעד וכוה מהיר בחקציב הפיתוח כולו, כי עלינו לעיין בו היטב, לדון ולסכם, ולא במהירות.

מ. סלמרי:
אני מצטרף להצעתו של ד"ר בדר, אולם מוסיף הצעה שלא יהיה וכוה, אלא רק שאלות.

היו"ר י. גורי:
אם מוסכם שהוכוה יהיה קצר, הרי לא נבחין כל כך אם יהיו שאלות בלבד, או גם הערות, ובלבד שהוכוה לא יארך. אנו נכנסים לדיון עצמו.

א. ציולינג:
יש לי כמה שאלות: (א) מה יהיה היחס בין המקדמה הזו לבין חקציב הפיתוח של השנה שעברה. (ב) כמה מהסכומים של 18 מיליון כבר הוצאו, במהם נתבקשנו לאשר את החקציב. (ג) מה גורל הכסף המיועד לשיכון עולים. שמענו שזהו דחוף ביותר, והסבירו לנו אפילו במליאת הכנסת, שזהו אפילו הגורם למקדמה. שיכון העולים כאן נכנס בסכום של 3 מיליון ל"י, ועד כמה שאני יודע, החלפת האהלים בלמד בצריפונים הנמצאים במקום, תעלה 8 מיליון ל"י. עד כמה שאני יודע הרי בחוף הסכום הזה ישנו כיסוי לדברים מסוימים שכבר נעשו. אם כן, הכיצד? אנו נמצאים כבר בחודש אוגוסט, ופירוש הדבר שהגשמים אינם רחוקים ועלינו להתדרוך. (ד) מה גורל השכון בחקלאות? בשנה שעברה אושר סכום מסוים לשיכון בישובים

חקלאיים, אשר מצב השיכון בהם הוא חמור מאד. אותן 418 יחידות הדיור שהובטחו, לא נבנתה מהן אף אחת. בחקציב זה לא נכנס בכלל סעיף זה, ואני מבקש הסבר על כך. ה) תעשייה בכפר - מ-600.000 ל"י שהוקצבו לתעשייה בכפר, ניתנו 150.000 ל"י, 25% באמצעות בנק הפועלים, ו-75% לא ניתנו. פה שוב איני מוצא, אם כי ישנו פירוט של תעשייה, את התעשייה בכפר, אפילו את הסכום אשר כבר היה. ו) אני רוצה להיות בטוח שאותם הישובים, אני מבקש בענין זה אינפורמציה, שהגישה אליהם בחורף היא בלתי אפשרית מחוסר כביש מהאים, דבר הגורם לסכנות חמורות עד מאד, יכללו בחקציב.

י. רוקח:

אינני רוצה עכשיו להיכנס לפרטים, אולם התרשמתי מהערותו של מר זגלי שכל הדברים האלה נמצאים כבר בעשייה. זהו דבר מוזר מאד, ואני רוצה לדעת אם אנו עוברים עבודה סוק, או עבודה המביאה תועלת. אני מציע שהחקציב הקודם משנה 1951/52 יתבטל, ייסגר ויעבירו משם את 3 המיליון שנשארו.

י. פונדרי:

ברצוני לדעת דרך איזה צנורות מעבירים את ההלוואות למפעלים השקאה. ברצוני לדעת מהי חברה מטעי ישראל. ישנו פה סעיף על הלוואות לנטיעת פרדסים ומטעים אחרים; ברצוני לדעת דרך איזה מנורות מעבירים את ההלוואות האלה, מפ יכול לקבלן, וכד'. אותו דבר ברצוני לשאול בנוגע להלוואות למבנים תעשייתיים. אשר לשכון, הרי לפי האינפורמציה שלי המצב במספרים עגולים הוא, שישנה עוד תחייבות של 9,5 מיליון ל"י בערך, החיקרות וכד', אשר צריכה לעלות 6 מיליון, ואפשר לקבל מיליון 1. ז"א שישנו הפרש בין ההערכות. אם אני מסכם את המספרים, יוצא שלא יישאר סכום מספיק לשכונת קבע, והייתי אפילו מרחיק לכת ואומר שלא יישאר מאומה לשכון זה. אני רוצה לדעת אם המספרים שלי הם נכונים, ומהי החלוקה הפנימית.

ש. דיין:

בסעיף הלוואות ע"י הסוכנות היהודיה להקמת ישובים חדשים, ברצוני לדעת איפה וכמה, ומי הם הגופים העולים להתישבות חדשה. אשר למים, ישנם פה כמה דברים שאינם ברורים לי, והייתי מבקש הסבר. האם הגופים האלה נוצרו מחדש, ומה יחסיהם עם "מקורות"? בתים לעולים בהתישבות חדשה ד לא ברור לי אם המכוון הוא להתישבות חדשה שעומדים להקים, או לזו שהוקמה כבר לפני שנה או שנתיים. האם ההלוואות לפרדסים ומטעים אחרים ניתנות למשקים הקיימים, או שהן תינתנה לישובים החדשים שעומדים להקים, או לחברות פרטיות?

פה ז"א "משק בעלי-תיים"? בסעיף פיתוח הדיג - מה מקומה של אילת? בסעיף החבורה - מה בענין סלפונים לישובים רחוקים? אשר לשטח הקישון, הרי נדמה לי שזוהי אדמה הקק"ל, ואני רוצה לדעת אם אנו צריכים לשלם בעד אדמות אלו, או שאלו הן אדמות פרטיות. מה בדבר הרכבת קו חדרה-הל-אביב? שיכון עולים - היכן יוקם? האם הכוונה היא להחליף אוהל או ברון באותו מקום הו הוא עומד כיום, כלומר קרוב לערים, או לפזר את הישובים החדשים ברחבי הארץ? כביש כורנוב - נבטים, שמעתי שתכניש הוא מרוחק מהישוב עצמו ומוליך למחצבות, אלא שאנשי המושב יוכלו להשתמש בו, אולם אני חושב שיש הכרח לסלול את הכביש בתוך הישוב עצמו, כי בחורף ממש קשה לחיות שם, בגלל חנאי החבורה הקשים.

הינ"ר י. גורי:

אני חושב שחברי הועדה התרחקו מן הנקודות העקריות של המקדמה, ומדברים על הנקודות הכלליות של תקציב הפיתוח כולו. אני מבקש לזכור זאת.

י. רוקח:

אני מציע להחליט על אותם הדברים שיש עליהם הסכמה בועדה, ולהשאיר את הסעיפים שעליהם הדעות מחולקות, לשבוע הבא; ע"י כך נקל על עצמנו, וגם על האוצר.

ברצוני להעיר, כי בנוגע לביה"ר "שמסון" אינני מבין מדוע מקציבים כסף למפעל אשר אינו מתקדם. אני חושב שאסור לנו לעשות זאת.

עוד אדבר בהרחבה על הקציב החבורה, כאשר נדון על הקציב הפיתוח בכללו, אולם כעת ברצוני לדבר על קו חדרה-הל-אביב. קו זה כבר ניבנה זמן רב ואינו נגמר, ואין כל בקורה על כך.

אני חושב שיש הכרח לבוא לידי הסכם בשאלת השיכון, כי זוהי שאלה נכבדה מאד.

אני מבקש להפריד בין הלואות לרשויות מקומיות, לבין הלואות לחבורה צבוריות. יש צורך להפריד את הדברים האלה. אינני יודע אם זה שייך הנה, אבל בכל זאת ברצוני להעיר על כך שבונים עכשיו בקריה בהל-אביב בנינים ארעיים רבים, ואינני יודע איך מצטרפים הדברים, שמדברים כל כך הרבה נגד בניה ארעית, ובכל זאת עושים זאת.

מ. קל מר: האם הסכום שהקצב לשיכון עולים כולל רק החלפת האהלים והבדונים בצריפונים, או כולל גם משהו

לשיכון קבע?

מה הסכום הכולל של ההתיקרות בשיכון שניבנה

עד כה?

ז. סוזאייב: אני חושב שרצוי מאד, שגם למקדמה וגם לתקציב הפיתוח הרגיל יהנו לנו פירוט אחר. אני רואה במסיפי ההוצאות, הלואות וגם הוצאות קבע, הוצאות שאינן חוזרות; זה חשוב מאד, כי הלואות לבעל העשייה או פרדסן, שהתזרונה בעוד כמה שנים, יש לה אופי אחר, ואי אפשר לקשר זאת עם מיליונים אחרים שמוציאים ולא יראו בחזרה. הייתי רוצה לדעת מה ניתן בהלואה, ומה מוצא באופן החלטי ומוסי. אני רוצה גם לדעת באיזו צורה ניתנות ההלואות האלה.

אני רוצה לדעת, על סמך איזו החלטה נמסרו לקונצסיה מחצבי פוספטים, חול וקאולין, ומדוע אין דריסת רגל ליזמה הפרטי, לשטח החופס בגדלו חצי מכל המדינה. אבל אני מבין שאולי במסגרת זו של מקדמה אי אפשר לקבל את החשובה.

בנוגע לקו הארמלל של חדרה-הל-אביב, אני רוצה להציע שאם אפשר לגמור זאת עכשיו, וצריך סכום מסוים כדי לעשות זאת, נאשר את הסכום מיד, כדי שתיגמר העבודה ולא נצטרך בכל פעם לדבר על זאת. הסכום הקטן המוצע פה לא יועיל מאומה, ואני חושב שצריך למחוק אותו, או להוסיף עליו סכום חד-פעמי, כדי לסיים את העבודה.

אשר להקמת בתי-מלון, בהקציב הקודם היה מיליון ורבע ל"י, והשתמשו בחצי מיליון. האם הסכום המוצע השנה מכוון למה שכבר הוצא, או למה שיוצא? אני שמעתי שאין כל תכניה על הסכום הזה, וברצוני לשמוע אם אמה הדבר, ואם לאו.

בקשר לעבודות צבוריות, ברצוני לדעת מי עושה

אותן, ובאיזו צורה?

א. מ. גניחובסקי: אני מציע להוציא את הסעיף המיוחד בנוגע למשק הערבי, המסתכם בסכום הפעוט של 50,000 ל"י, ולכללו בסעיף אחר, כי אין כל טעם להבליט את הסכום הזה במיוחד. אני דורש שיהיה במקדמה סעיף לבנינים דתיים. אשר לכביש סדרם, אינני מסכים בשום אופן להשארה השם הזה, ואני חושב שיש הכרח לשנותו.

הייתי מציע שיוציא את הסעיף של בנין הקירח בירושלים, עד שנחליט על כך עקרונית, מכיון שאם נאשר פה את הסכום החלקי, יהיה זה כאילו אנו מסכימים לכל, וזאת איננו יכולים לעשות. בסעיף שכונן ערבי המדינה בירושלים, אני מציע כהצעת מר סוזאייב בנוגע לרכבת חדרה-הל-אביב, אם סכום מסוים וידוע ימסוף כדי לגמור את העבודה, אני מציע לאשרו, כדי לגמור זאת.

ז. שפיר: בנוגע לתקציב המוקדש במקדמה לשיכון, ברצוני לשאול אם הסכומים האלה מוקדשים כך, שבינתיים תיעשה התקשרויות על שכונים נוספים. אני רוצה להסביר את שאלתי. לי נראה שמדיניותה הממשלה בשיכון החדש צריכה להיות שבנין קשה צריכה להיעשות בהתישבות, ורק בהתישבות, ובשיכונים אחרים, אין צורך בבניה קשה. אני רוצה שלא יעשו את הוכוח שלנו, אשר יהקיים בעוד שבוע ימים, למיותר ע"י

שאישור המקדמה אינו אישור של מדיניות חבניה.

ח. אריאב:

ברצוני לשאול כמה שאלות, אשר אם כי הן נוגעות יותר לתקציב הפיתוח הכללי, אני חייב להתעכב עליהן כאן, היות ואם אשר את התקציב החלקי בעלי לדעה את החשובה, יכולות בינתיים להיעשות התקשרויות, כפי שאמר מר שפר, וזאת ברצוני למנוע.

מה הפרקטיקה של הלואה ע"י הסוכנות? האם הממשלה, בנחנה כספים לסוכנות היסודית או מכוונת ע"י כך את חכנון ההתישבות, בהתאם באמצעותה להתישבות החדשה, לצרכי המדינה?

ישובים חדשים - איזה ישובים, למי ואיך הינחנה ההלואות?

הלואות למפעלי השקה מקומיים - לאיזה מקומות? הלואות להקמת ישובים חדשים - למי? לאיזה מפעלים - מקומיים או ארציים? מדוע לא נהנים מכם המקומות הפרטיים? פיתוח הדיג - אני רוצה לדעת את הפרטים. רק אם אדע את כל הדברים האלה, אוכל לאשר את המקדמה.

המקדמה.

י. בדר:

ראשית, עלי לציין כי אני רואה בדו"ח שקבלנו בנוגע להוצאות של השנה הקודמת מפנה מסוים לטובה, וגם התקציב הזה יותר מפורט ממה שהיינו רגילים לקבל. אני חושב שישנם פה אולי פי שלושה יותר פרטים מאשר באותה הצעה ראשונה של 18 מיליון, שקבלנו לפני שפתיים - שבועיים. אולם דבר זה ממיל עלינו חובה נוספת - אם נוחנים לנו פרטים, גם הדיון חייב להיות מפורט.

עלי לציין, כי העובדה שאיני נכנס לפרטים, אינה אומרת שאני מסכים להם, וכשנבוא לדון על התקציב הכללי, אני רוצה שהעובדה שלא הערתי על הפרטים כאן תשמע עילה - למה לא אמרת זאת מקודם?

למעיף העיריות עלי לומר, כי היה הרבה יותר טוב, אילו היינו מקבלים פירוט לאיזה עיריות יוקדש הכסף. אני מבין שאי אפשר לפרט את כל המועצות המקומיות, אבל לפחות את העיריות הגדולות. אח"כ הייתי רוצה פירוט, מה יינתן לשאר העיריות, מה יינתן למועצות המקומיות ומה למועצות האזוריות. זה היה נותן לנו תמונה יותר ברורה, וגם מקום לדיון. אני חושב שעלינו לברר היטב את ענין אילת.

הכניסו לשם אנשים בחנאים קשים ביותר, הכניסו צבא, השקיעו כספים, והפעולה הזו הופסקה. בזה אנו מסכנים את ההשקעה שנעשתה, ואני חושב שאמור לנו לעזות זאת. אני חושב שאחד מתפקידי הכבוד של הועדה הוא לדאוג לענין זה. בהקציב שעבר היו הלואות למרפאות, וכעת הן נעלמו. אני חושב שצריך לכלול אותן באיזה שהיא צורה.

עלי להעיר, כי ישנם בתקציב זה הרבה דברים שאינם שייכים לפיתוח. אינני רוצה להיכנס לפרטים, זאת אעשה בוכוח הכללי. אולם אביא רק דוגמה אחת: שיקום כבישים. אין זה שייך לתקציב פיתוח, זוהי הוצאה שאין מקבלים אותה בחזרה. דוגמה שניה - ייעור. אני מסכים שהנוף הוא דבר יפה, ויש לו גם חשיבות רבה מבחינות אחרות, אבל בשעה שאמצעינו כה מוגבלים, והמדינה נמצאת ממש במצור מבחינה כספית, הכרח הוא לנו לוותר על דברים כגון אלה, ולהשקיע את כספנו בדברים חיוניים ופרודוקטיביים יותר. ישנם דברים רבים מאד, שהם יפים ומושכים את לבנו, אבל הכרח הוא לוותר עליהם עתה ולדחותם לעתיד.

הי"ר י. גורי:

ברצוני להצטרף להערותו של ד"ר בדר בנוגע לאילת. אני חושב להציע לוועדה חכספים לבחור ועדה משנה, לחזמין את המעוניינים, ולקיים דיון מיוחד בענין זה. אנו חייבים להקדיש לדבר זה תשומת לב רבה.

אני חומך בשיטת העבודה שהציע מר רוקח. אני מציע אפילו שלא כל השובותיו של מר זוגי הינחנה במסגרת הדיון הזה, אלא רק הדברים שאי אפשר לעכב אותם. אם שיטה זו מתקבלת על דעת חברי הועדה, אני מבקש ללכת לפיה.

א. ציזלינג:

ישנן חשובות שבלעדיהן בלתי אפשרי להמשיך בעבודת זו.

הי"ר י. גורי:

דברו 12 חברים ונשאלו כ-60 שאלות. אי אפשר עכשיו לשנות טל כל השאלות. והושבני שמר זוגי

לא יוכל גם לענות על כל השאלות כעת, מבלי הכנה מוקדמת.
 נוסף לזה, אנו חייבים לגמור את חוק מס מסוייג
 ומס מותרות, כי זה דחוף מאד למשרד האוצר. אנו נעבור עכשיו לסעיף זה,
 ומחר נמשיך בחשובות לשאלות שנאלו עתה ע"י חברי הועדה.
 אולם, לפני שאנו עוברים לדיון בחוק מס מסוייג
 ומס מותרות, ברצוני להוסיף עוד כמה דברים שעלינו לגמור את הדיון בהם עד
 לפגרה:
 השלומי חובה;
 הדו"ח בענין החשמל;
 ענין הפרדסנות;
 פיקוח על מטבע חוץ.

ש. דיון: אני מציע לעבור להצבעות, מבלי לחכות לחשובות.

היו"ר י. גורי: אני רואה שחברי הועדה אינם מכינים להצעה זו,
 אולם אני חייב להצביע אותה.

לאחר הצבעה נדחתה הצעתו של ש. דיון.

היו"ר י. גורי: אנו עוברים לדיון בחוק מס מסוייג ומס מותרות.

ג. חוק מס מסוייג ומס מותרות.

היו"ר י. גורי: עברנו על ששה מסעיפי החוק, והגענו לסעיף ה-7.
 אולם מכיון שחלה הפסקה בדיון, אני מבקש את
 ד"ר מנדלסון לתת פתיחה קצרה להמשך הדיון, אשר חכניסנו מחדש לסוגיה
 שאנו דנים בה, וגם תקל על הדיון.

ד"ר מנדלסון: מדו"ח מפורט אשר הכנו בשביל חברי הועדה, ויהיה
 מוכן רק מחר או מחרתיים, הבאתי היום תמצית,
 הנוחנת חמונה פחות או יותר ברורה, מהו המצב כתוצאה מהשנויים שחלו
 בשווקים בנוגע למס. על סמך ההסבר הקצר הזה, ברצוני שוב להביא לפני
 החברים את המגמות שיש לנו ברפורמה, ואני מקווה שלאחר זאת נוכל לבוא
 לידי שפה משותפת ולגמור את הדברים הפורמליים של החוק במהירות מקסימלית.
 בדף הראשון אתם רואים טבלה אשר מראה לכם
 שההכנסה המעשית במס מותרות ירדה עד כדי כך, שאם החוק החדש לא יכנס לתקפו
 לפני החגים, נשאר רק בסעיף זה בגרעון של יותר מ-5 מיליון ל"י, לגבי
 האומדן.

בו בזמן שהמס החדש היה צריך להכניס קרוב ל-2
 מיליון ל"י בחודש החל מאפריל, הוא חכנים עד כה בערך מיליון ל"י לחודש,
 או מיליון ומאה אלף ל"י. אם נחלק את האומדן של 22 מיליון ל"י לשני
 חלקים שווים, הרי נשאר בחקופת אפריל-ספטמבר בגרעון של יותר מ-5 מיליון
 ל"י, בהשוואה לאומדן.

בטבלה השניה אתם רואים קצת יותר פרטים, וזה
 הירידה לפי הענפים העיקריים של הסעיף: בטקסטיל, למשל, ירדה ההכנסה
 בערך ב-20%, למרות העלאה ניכרת של המחירים. בחמוקים ירדה ההכנסה
 ב-22%; במכשירים מוזיקליים - ירדה ההכנסה ב-56%.

המכירות בטבלה השלישית עשינו נסיון להעריך את השנויים
 שחלו בכמות המצרכים של המצרכים שאנו קובעים אותם כמותות. בתקופת
 ינואר-מרץ 1952 הייתה כמות המחירה גבוהה ב-75% מאשר אשתקד, וב-2/4 השנה
 האחרונים ירדה כמות המכירה של המוצרים, עליהם אנו מטילים מס מותרות,
 בערך ב-50%. אנו חוששים שבחדשים אוגוסט-ספטמבר תהיה הירידה ניכרת
 עוד יותר. עלי לציין כי בשטחים רבים כבר מורגשת, מה שקוראים "שביתת
 קונים".

בטבלה הרביעית נתנו דוגמאות, כיצד מחבטא הדבר
 במוצרים טיפוסיים, ובחרנו שלוש דוגמאות: שעון מעורר - הכמות ירדה לעת
 עתה ב-1/3, המחירים עלו ב-71%. את השעון המעורר שמוכרים באנגליה במחיר
 של 8 שילינג מוכרים פה ב-6 ל"י. רדיו - הכמות ירדה ב-1/3 - המחירים
 עלו ב-35%. ההכנסה שלנו מרדיו ירדה עכשיו ב-50%. אותו דבר בשטח הריהוט.
 בזה אני מסכם, וברצוני לתאר בכמה משפטים את
 הקו שיש לנו היום בכל המס הזה.

במצב הקיים היום לגבי מס מותרות, ישנן לפנינו שתי דרכים: או שנגיד כי בכלל אין מקום לקניית דברים חוץ ממזון ותלבושה "לכל", ואז אנו יכולים להעלות את המס, והגביה עלולה להיפסק לגמרי, או שאנו יוצאים לומר, כי ברצוננו להגיע לשויון של קרבן, כלומר שרק מוצרים מסוימים, תכשיטים ולוקסוס בולט ביותר, להעלות. אולם, מכיון שכל המס הזה היה בנוי על שיקולים סוציאליים, אנו נהיה נאלצים, וזה יהיה גם מוצדק, לייקר עוד כמה דברים יוצאים מן הכלל, וכל יחד הדברים, אם אנו רוצים בהכנסה, ואם אנו רוצים ששכבה הבינונית גם כן תוכל לקנות לה משהו ולחדש משהו בבית, עלינו ללכת בכיוון של הורדה מס המותרות, מדברים שאינם לוקסוס בולט ביותר. נשדל לעשות זאת בשיחוף עם משרד המסחר וההעשיה, ולא נבוא בבת אחת עם פריה שלמה של הורדות, אלא לאט לאט. אנו מקוים שחלילה זה יביא גם להוזלת הסחורה, כדי להביא לרמת מחירים שהקהל יוכל להמשיך ולקנות. נתחיל ב-10 טיפוסים של מוצרים, ואני משוכנע שזאת תהיה רק הפעולה המחילה, החלוצית, ואחריה תבאנה עוד פעולות. את הרשימה הראשונה של שיעורי המס רצינו לתת לאישור ועדת הכספים והכנסה, ואח"כ נלך הלאה בכיוון זה.

אולם אפילו אם המדיניות הזו תצליח, מס המותרות לא יכניס מה שהכניס בשנים הקודמות. התקופה של בזבז כסף בלי חשבון עברה וחלפה, והאנשים שוקלים היטב לפני שהם מוציאים את כספם. אם אנו מדברים על כך, שברצוננו להגיע השנה לפחות ל-22 מיליון, וההכנסות מגיעות עד ספטמבר ל-6 מיליון ל"י, הרי שחסרים לנו 16 מיליון ל"י. אני חושש שיהיה עלי לגבות 8 מיליון מס מסויג ו-8 מיליון מס מותרות, כלומר להרחיב את המסגרת של המס המסויג. איננו חושבים להסיל את המס על כל מה שאיננו רשום ברשימה, אנו החלטנו לא להכניס שום מוצר שיש לו השפעה על אינדקס יוקר החיים, ואיננו רוצים שהמס יעלה אפילו בנקודה אחת את האינדקס.

אני מרגיש את הובת האדמיניסטרציה, שאם המצב ישתנה באופן רסיקלי כפי שהשנה בהדשים ינואר-פברואר, כשעשינו את התכניות, הרי יהיה מן החכמה להתאים באופן ריאליסטי מסים על התצרוכת מאשר להשאירם על הניר, במצב שבצעם כבר אינו קיים.

כדי לתת דוגמה, עלי לומר כי אח שלושת הסוגים שהזכרתי: שעון מעורר, רדיו וריהוט בינוני, אינני רואה כמותרות מס, אני חושב שכל אדם, אפילו הרבותי רק במקצת, זקוק לרדיו, לשעון מעורר, וגם להחליף את הריהוט הישן בדירתו כעבור כמה שנים. על מוצרים אלה יהול מס מותרות נמוך יותר מאשר היה עד כה, או מס מסויג. לסוגים יותר פשוטים של המוצרים נטיל מס נמוך יותר ועל הסוגים האחרים, הטובים יותר, נטיל מס גבוה יותר.

היור"י גורי:

כל השיקולים אשר יכולים חברי ועדת הכספים לרשום לעצמם לאחר סקירתו המעניינת של ד"ר מנדל-סון אינם שייכים לסעיפים הטכניים של החוק, והם מהווים בעיה נפרדת. אני מציע לחברי הועדה לרשום להם את ההערות הנובעות מהאינפורמציה שקבלנו, ולפי שעה נמשיך את הדיון בחוק. אם יהיה צורך אגב הדיון להעיר בסעיף מסוים דברים הכרוכים באינפורמציה - נעשה זאת. (קורא את סעיף 7).

ח. אריאב:

אם אני משווה את סעיף 7 עם סעיף 13 נראה לי הדבר מוזר במקצת. אם אדם שילם מס, ינוכה המס רק אם שילם למעלה מ-30%, סמה שמשלם על 200 ל"י. אם פחות - אין מחזירים. בסעיף 13, אם קרה שהוא לא שילם, הוך שנתיים רשאי הסנהל לנכות כל סכום, שהוא לא שילם במעות. לא מובן לי הדבר, ואני מבקש הסבר.

ז. מוזאיב:

אני מבין את 30% אם שולם מס מותרות על חומר גלם או על סחורה חצי גמורה, שממנו יצרו סחורה חדשה, ואם מס המותרות מהווה עכשיו פחות מ-30%, מה יהיה אז? כך מנכים מהסחורה הגמורה הסופית אותו המס ששילמו על סחורה חצי גמורה. אינני מוצא כאן, אם זה יהווה פחות מ-30%, מה יהיה אז? אם נקבע פרינציפ שמחזירים אותו החלק ששילמו בעד הסחורה החצי גמורה, או בעד חומר גלם, למה הגבלה זו של 30%? אם לא רוצים לקחת פעמיים, למה 30%? אם הסיבה היא רק נוחיות אדמיניסטרטיבית, אינני חושב שאנו יכולים לקבלה. אם ישנה דרך של מניעת חסלום כפול, הרי צריכים לאפשר לכל מי שיטען ויוכיח את אמיתות דבריו, לקבל את כספו בחזרה.

א. צינלינג:

מה יהיה במקרה של שנוי המחיר? אני שואל זאת, כי ענין האחוז מהעורר פה בצורה מחמירה.

מר גפני: התבדל בין סעיף 7 ל-13 הוא בזה, שהכוונה כאן ל-30% על חומר שמשמשים בו לייצור מצרך אחר, שגם הוא חייב במס. אנו הצענו, שאם המס הכלול במוצר החדש הוא פחות מ-30%, לא נחזיר את המס. ישנה האפשרות לאותו יצרן הרוצה להבטיח את עצמו, להיהפך למותר מורשה, ואז יוכל לקנות מצרכים ישר מן המקור, בלי לשלם את המס, ואז לא שלם פעמיים. אבל במקרה שהוא קונה בבית"ר ששילם מס, או ממלאי ששילמו מס, לא יצטרך להגיר בכל החישובים האלה, וגם היצרן בעצמו לא יוכל חמיד להוכיח זאת, ולזהות בדיוק אותו חלק שעליו שולם המס.

ד"ר מנדלסון: עלי לציין כי אין בזה כל אובייקט פיסקלי, כי זה יכול להגיע רק לפרוטות ומכומים קטנים, אולם זה יגרום לאדמיניסטרציה ענקית. איננו עומדים דוקא על 30%, אנו מוכנים להסכים גם ל-20%.

הנחלט לתקן את המספר ל-20%

מר גפני: בנוגע לשאלתו של מר ציזלינג על עליה המחירים, עלי לומר כי אין זה מהיחס למלאי, אלא חמיד למצרכים חדשים.

ד"ר גלאס: עלי להעיר לחברי הועדה, כי בפעם הקודמת באה הצעה לתקן את הסעיף, כפי שהוא כרגע, אולם אח"כ התברר שהוא מרחיק לכת מיד, ולכן אני מציע שהנוסח שלו יהיה: "סחורה ששולם לגביה מס בעבר, לא יוטל עליה מס שנית, אלא במידה שהותר במסיפים 8 ו-11(ב)."

היו"ר י. גורי: אני מצביע קודם כל את סעיף 8, ואח"כ נחזור לסעיף 7.

לאחר הצבעה נתקבל סעיף 8 ללא הסתייגות

(היו"ר קורא סעיף 9).

לאחר הצבעה נתקבל סעיף 9 ללא הסתייגות

(היו"ר קורא סעיף 10)

א. סונאיב: סעיף זה נותן סמכויות רחבות מאד למנהל המכס. אני רוצה להדגיש כי איננו מערערים על כך לגבי מנהל המכס הקיים, אבל בדרך כלל קשה מאד להסכים לנוסח כזה.

ת. אריאב: דוקא פה ניהנות הסמכויות להקל - ועל כך אינני מערער.

א. ציזלינג: אני חושב שהמועד הרשום בסעיף (2) הוא ארוך מדי, ואני מציע שבועיים.

מר גפני: אם היחה מכירה, הוא מוכרה לשלם מיד אחרי המכירה, אבל אם לא מכר והחזיק את הסחורה המלאי, נוחנים לו את הזמן.

א. ציזלינג: בסעיף (ג) אני חושב שנוסף ל-20%, צריך לתת גם זמן מסויים.

ד"ר מנדלסון: אז הופך הדבר כבר לענין פלילי.

לאחר הצבעה נתקבל סעיף 10 ללא כל הסתייגות

(היו"ר קורא את סעיף 11).

ד"ר גלאס אמר כי סעיף זה מחקש עם סעיף 7. אני מבקש ממנו לחזור במשפט

היו"ר י. גורי:

אחד על הקשר בין שני הסעיפים.

הייתי מבקש את אנשי המכס לתת דוגמה, איך יכולה לקרות הטלת מס כפולה.

ד"ר גלאס:

הכוונה היא, הטלת מס על המלאי, למשל על צלחות, בשיעור של 15%; בינתיים הועלה המס ל-25%. אנו רוצים לגבות 10% במקום שההפרש יזרום לכיסו של הסוחר.

ד"ר גולדמן:

על סעיף זה דברתי בישיבה הקודמת, והתקבל הרושם שהנחלת המכס עומדת להביא חיקון מסוים. על סעיף זה נעמוד בכל חוקה, ביהוד אחרי הסקירה שמסר היום מנדלסון, שישנה הצעה להקטין את מס המותרות על מצרכים שונים, שבגלל היוקר קשה מאד למכור אותם. אני שואל: היכן הצדק והישר? אם הנימוק הוא אדמיניסטרטיבי, אני חוזר על מה שאמרתי כבר - לא נסכים אתו; אם הנימוק הוא, שסוחר ודאי הרויח פעם ולא נורא אם יפסיד, אז לא כל הסוחרים מרויחים, וישנם סוחרים חדשים רבים, שבכלל לא הצליחו להרויח. במקרה של החזקת המלאי, אם הגדילו את המס, אחם רוצים לקחת יותר, אם הקטינו - אינכם רוצים להחזיר.

ז. סוזאיב:

במקרה של החזקת המלאי - הרי אם יקטינו - נפתים.

ד"ר מנדלסון:

אם כך, אני מוותר. אולם על הסעיף הראשון איני מוותר בשום פנים ואופן.

ז. סוזאיב:

המטב אינו כפי שאמר סוזאיב. אמרתי במקירתי, כי אנו רוצים לקבוע מחירים בשיתוף פעולה, ולהקים את המס, כדי להגיע לרמה מחירים חדשה. במקרים אלה קרוב לודאי, אם המלאי עוד ישנו, שאיננו רוצים כי הסוחר יסבול. בעצם, היכן קיים היום עוד מלאי? בטקסטיל, שאיש אינו יודע כמה הסוחר שילם על המלאי. כיצד נאמין לו מה שהוא יגיד?

ד"ר מנדלסון:

אבל הוא צריך להוכיח ששילם לכם מס, וגם כמה שילם.

ז. סוזאיב:

אם הסוחר יביא קבלה, ואנו נמצא בפנקסים שלנו כי באמת שילם את הסכום שהוא טוען - נחזיר לו את הכסף, אעפ"י שההפסד שלו לא יהיה כל כך גדול.

ד"ר מנדלסון:

זה מה שדרשנו, ואם חששו זאת, אנו מסכימים לוותר על הצעתנו.

ז. סוזאיב:

אם זוהי המגמה של אנשי המכס והבלו, אני מבקש לציין שיחיה צורך לחקן את סעיף 26, כי אם נשאיר את התוכ כמו שהוא, לא יהיה כחוב בן שהמנהל צריך להחזיר את הכספים.

ד"ר גלאס:

אני מבקש שחציע את ההצעה הזו כשנגיע לסעיף 26.

היו"ר י. גורי:

זה
אני רוצה רק להוסיף ולציין, כי בניגוד לכל
חוק ומנהג בכל הארצות, בהן בדקנו את הדבר.

ד"ר מנדלסון:

לאחר הצבעה נתקבל סעיף 11 ללא הסתיגויות.
לאחר הצבעה נתקבל סעיף 7 ללא כל הסתיגויות.
(היו"ר קורא את סעיף 12).

ז. סוזאבי:
ברצוני לשאול מהו המצב החוקי של הקונה, שעשה
חוזה והתחייב לקנות סחורה מסוימת, וטרם קבל
אותה. בינתיים עלה המס, והוא אינו רוצה לקבל את הסחורה, כי זה יקר
מדי בשבילו? היכול הקונה להסתלק מן הקניה ולדרוש את כספו בחזרה, או
שהוא מחוייב לקבל את הסחורה, לאחר הוספת הסכום.

ד"ר גלאס:
ישנו סייג בסעיף 12(ב), אם לא הוסכם בין
הסוחר והקונה.

לאחר הצבעה נתקבל סעיף 12 ללא הסתיגויות
(היו"ר קורא את סעיף 13).

י. בדר:
הסעיף הזה על טעות אינו מוצא חן בעיני.
לו זה היה במס-הכנסה, הייתי מבין. הטילו על
מישהו בטעות יוחר מדי מס-הכנסה, ישלמו אחרי שגילו את הטעות, אולם כאן
אין המצב כן. אנץ חושב שהסעיף הזה דורש הגדרה ברורה, או הגבלה,
בכל אופן אין להשאיר את המצב כפי שהוא.

ד"ר מנדלסון:
אני מצטרף לדעתו של ד"ר בדר, אולם מנסיוננו
עלי לומר כי קורות טעויות כאלו.

ה. אריאב:
מה במקרה שהיתה טעות, והאיש כבר מכר את
הסחורה?

ד"ר מנדלסון:
אני מציע נוסח מחוקן לסעיף 13(ב), כדי להסיר
את הספק של מר אריאב: "הוך 6 הדשים מהמועד
שנועד לפרעון וכו'" רשאי המנהל לגבות, במקרה שיקבע בטעות סכום נמוך
יוחר, אבל הסוכר לא מכר את הסחורה במס השלם וכו'". כמובן שיש עוד
לנסח את החיקון הזה.

ז. סוזאבי:
אם כך, אני מוותר על הסתיגויותי.

לאחר הצבעה נתקבל סעיף 13 ללא הסתיגויות
(היו"ר קורא את סעיף 14).

היו"ר י. גורי:
לא מובן לי מה זאת אומרת סחורה המחיתהם לשני
הסוגים, ואני מבקש הסברה.

ד"ר מנדלסון:
כדי להבהיר את העניין, אפשר אולי להוסיף שהאיש
יוכל ללכת לפוסק או לוועדה.

ז. סוזאבי:
אני חושב שמכניסים פה פרינציפ מאד לא צודק, כי
המיד במקרה של ספק קובעים לטובת הנאשם, ופה
ההיפך. עלינו לחשוב גם על צדק מוציאלי. אמנם הדבר הוא כך גם במכס, אבל
מכס הוא דבר שונה ומס מוחרות הוא דבר שונה. אני מציע למחוק את הסעיף
הזה, כי הוא אינו נחוץ.

החלק הראשון של הפעיה אינו מובן לי, ואני סבור שהכרח הוא להבהירו.

ק. לוז:

ברצוני לשאול את חברי הועדה, אם אחרי ש"ב מנדלסון מסכים לוועדת ערעורים, אתם מסתלקים

היו"ר י. גורי:

מהערותיכם?

אם ניחנת רשוח למנהל לקבוע את השער הגבוה ביותר, איני יודע איזו הצדקה תהיה כבר

ח. אריאב:

לערעור, אם יבוא.

אם נחעורר ספק, שמורה לנפגע הזכות לערער בפני ועדה הערעורים. נדמה לי שפה מובטחים גם האינטרסים של המדינה וגם של הנפגע עצמו.

היו"ר י. גורי:

אם תהיה אפשרות של ערעור, אני מוכן לקבל את התיקון הזה, בניגוד לדעתו של חברי, מר

ז. סוזאיב:

אריאב.

אני מבקש את המומחים לנסח זאת כך, שלא יתעורר כל ספק.

היו"ר י. גורי:

אני מציע שועדת הכספים תסכים על הפרינציפ, עם זכות הערעור, ואפילו שלמנהל המס תהיה

ד"ר מנדלסון:

רשות לגבות או לדרוש פקדון.

אני מפסיק עכשיו את הדיון במעיה זה. ההצבעה עליו חבוא אח"כ, ובינתיים אני מבקש להכין

היו"ר י. גורי:

נוסח ברור יותר.

ישנה תוספת למעיה זה (קורא).

אם בוונתכם לפעולה זידוניה, כדי לעקוף את השלום המס, אני חושך בכך בלב שלם. אני חושב שצריך להגביל זאת בתקופה מסוימת, ומה שעולה עליה, תגבו לפי המס הגבוה.

ז. סוזאיב:

אני חושב שדבר זה אינו דרוש, היות ונטמ ההוכחה הוא חמיד על שלטונות המס. אני רוצה להדגיש כי דבר זה הוא דחוף מאד, היות ואנשים למדו את הדרך הזו להתחמק מן המס, והם מפרקים את סחורותיהם ומביאים אותן חלקים חלקים.

ד"ר גולדמן:

אנו מסכימים לתקופה של שנה אחת.

ד"ר מנדלסון:

לאחר הצבעה נתקבל סעיה 14 עם התיקון של שנה אחת

לאחר הצבעה נתקבל סעיה 15 ללא הסתיגויות

לאחר הצבעה נתקבל סעיה 16 ללא הסתיגויות

(היו"ר קורא את סעיה 17).

לפי זה יוכל כל פקיד להיכנס לבית, לחקור, לבדוק ולעשות חיפוש.

י. פוררר:

לא, צריכה להיות בידו העודה, והוא אינו יכול לחפש במקום המשמש מגורים בלבד.

ד"ר מנדלסון:

מר גפני: אם ידוע שאדם מחזיק חנוה בחוך ביתו, יש צורך לפנות לבית המשפט ולקבל פקודה חיפוש, ובית המשפט דורש הוכחות.

ד"ר גולדמן: לכן בא בחוק סעיף המעניק זכויות של שוטרים לפקידים, כי צו חיפוש של שופט יכול לקבל רק שוטר.

ח. אריאב: אני חושב שהנוסח של הסעיף, בנוגע לשעה המתקבלת על הדעת אינו מחאים, ויש לשנותו.

היו"ר י. גורי: ברור ששעה המתקבלת על הדעת, זהו טרמין המחייב את המנהל שלא יפעל נגד חוקי ההגיון.

לאחר הצבעה נתקבל סעיף 17 ללא הסתיגויות.

היו"ר י. גורי: מחר בבקר נמשיך ונדון בחוק זה. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00.